

תלמודו בידו

דף כט עמוד א

א [לר' שמעון, שני אחים נשואים לשתי אחיות ומתו, ונפלו לפני אח שלישי, ואחת מהן ערוה עליו, מה דינן ?

ב [באופן הנ"ל, מה הדין אם אחת מהן אסורה לו משום איסור שניה ?

ג [שני אחים נשואים לשתי אחיות, מת אחד מן האחים, ואח שלישי עשה בה מאמר, ואחר כך מת האח השני, מה דינן ?

ד [שני אחים נשואים לשתי אחיות אחת גדולה ואחת קטנה, ומת בעלה של הגדולה, מה דינן ?

א [אסור בערוה, ומייבם את אחותה (הואיל ואין זיקה בערוה). ואין גוזרים בה משום שתי אחיות שאין אחת מהן ערוה.

ב [מעיקר הדין: אינן צריכות חליצה, כיון שמן התורה האחיות צרות זו לזו. תקנת חכמים: חולצות. שחששו שאם השניה לא תחלוץ, יטעו שהטעם שאינה חולצת הוא משום שאיסור מצוה (שניה) פוטר אף מחליצה. וכדי לחזק את התקנה, גזרו אף על אחותה שתחלוץ.

ג [בית שמאי: כונס זו שעשה בה מאמר, ואינה נאסרת במות אחיו השני משום אחות זקוקה.

ואשת השני תצא בלא חליצה, משום אחות אשה.
בית הלל: זו שעשה בה מאמר, מגרשה בגט. וחולץ לשתייהן, כדין אחות זקוקה.

ד [ר' יהושע: מוציא את אשתו (הקטנה) בגט, משום שהיא אחות זקוקתו. ואת אשת אחיו (הגדולה) בחליצה, שהיא אחות גרושתו.

ר' אליעזר: מלמדים את אשתו למאן, ומייבם את אשת אחיו.
רבן גמליאל: או שהקטנה תמאן מעצמה, ואחרי כן ייבם את אשת אחיו הגדולה. או שתמתין הגדולה עד שתגדל אחותה הקטנה, ויהיו קידושיה מן התורה, ותצא הגדולה בלא כלום משום אחות אשה.